

آماده شوید

مفهوم پرستش

پرستش دسته‌جمعی

پرستش، اعلام عظمت و کبریائی خداوند و تشکر و قدردانی از او می‌باشد که در مجالس عبادتی کلیساها بوسیلهٔ جماعت انجام می‌گیرد. در پرستش باید خیلی دقت کرد و آن را با احترام و وقار هر چه تمامتر ادا نمود زیرا خداوند را مخاطب قرار می‌دهیم و او ما را می‌شنود. شبان یا واعظ و تمامی جماعت با هم، توسط سرودها، دعاها، و هدایای مالی خود او را تمجید و ستایش می‌کنند. در همهٔ اینها باید روح و روان ما کاملاً متوجه خدا باشد و به او و آنچه او در کلامش بر ما مکتشف می‌فرماید بیندیشیم.

قبل از پرستش خداوند، باید در سکوت، در دعا به حضور خدا برویم و طبق کلامش، از خود "هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد، دور بکنیم" (عبرانیان ۱:۱۲). یعنی با هدایت و قدرت روح خدا تمام افکار دنیوی و تمام موانع را به کنار بگذاریم و او را "به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد" (غلاطیان ۵:۱) در "روح و راستی" (یوحنا ۴:۲۴) بپرستیم. که منظور اینست: آنچه انجام می‌گیرد از دل برآید و بر طبق کلام خدا که "راستی است" (یوحنا ۱۷:۱۷) باشد.

پرستش شخصی

طرز زندگی پیروان مسیح، پرستشی است که خدا بوسیلهٔ آن جلال می‌یابد. این نوع پرستش در نتیجهٔ داشتن ملاقات شخصی با خدا توسط کلامش انجام می‌گیرد. در آن ذهن ما از حقایق کلام خدا تغذیه می‌کند، تصورات ما بوسیلهٔ عظمت، زیبایی و کبریائی خدا تصفیه، و دل ما از امیال و افکار دنیوی خالی و از محبت مسیح پر می‌گردد. در این حالت است که بدنهای خود را مانند قربانی زنده و مقدس به او تقدیم می‌کنیم. اینست پرستش و خدمتی که مورد پسند خدا و شایستهٔ نام مقدس اوست (رومیان ۱:۱۲).

در پرستش طبق کلام خدا، باید نکات زیر را مد نظر قرار داد:

۱- خدا پرستش ما را قبول نخواهد کرد اگر در زندگی روزمره خود تنها به فکر خوشی و لذت شخصی خود باشیم و رضایت و خوشنودی او را نادیده بگیریم.

۲- خدا پرستش ما را قبول نخواهد کرد اگر مرتب به فکر توبه از گناهان و داشتن زندگی پاک و مقدس نباشیم. ما باید در فروتنی و روح تواضع به گناه خود اعتراف کنیم. آنگاه خداوند نه تنها ما را می‌بخشد بلکه فیض عطا می‌کند تا با تمامی دل و جان، او را پرستش نمائیم و نامش را برافرازیم. زیرا او می‌فرماید: "من در مکانهای بلند و مقدس ساکنم و نیز در وجود کسی که روحی متواضع و توبه‌کار دارد، تا دل او را زنده سازم و نیروی تازه به او بخشم" (اشعیا ۵۷: ۱۵).

۳- خدا پرستش ما را قبول نخواهد کرد اگر تنها به فکر رفاه و آسایش خود و خانواده خود باشیم و نیازهای روحانی و جسمانی دیگران را نادیده بگیریم و از کمک به آنان دریغ نمائیم.

۴- خدا پرستش ما را قبول نخواهد کرد اگر تنها برای برکاتی که به ما می‌بخشد از او تشکر کنیم و نه برای خود او، یعنی برای ذات الهیش، برای تقدس و کبریائیش و برای عظمت و خداوندیش.